

Przekłady włoskiej poezji współczesnej w Polsce po 1989 r.

Niniejsza praca przedstawia obraz włoskiej poezji współczesnej w Polsce po 1989 roku z punktu widzenia socjologiczno-kulturowego. Przybliża jej kształt oraz rozwój na przestrzeni ostatnich 30 lat, ze szczególnym uwzględnieniem wpływających na nie czynników wewnętrznych oraz zewnętrznych.

Pierwszy rozdział jest poświęcony stosowanej metodologii, nakreśla główne teorie badawcze, na podwalinach których powstała ta rozprawa. Odnosi się do badań kulturowych oraz socjologii przekładu, korzysta z teorii polskiej szkoły komunikacji społecznej, Itamara Evena-Zohara, Hansa Roberta Jaussa, Anthony'ego Pyma, Lawrence'a Venutiego, Gisèle Sapiro, Andrew Chestermana, a zwłaszcza Pierre'a Bourdieu. Z polskich badaczy cytuje przede wszystkim Magdę Heydel, Jerzego Jarniewicza, Jadwigę Kitę-Huber, Renatę Makarską oraz autorów "Literatury polskiej po 1989 roku w świetle teorii Pierre'a Bourdieu" (m.in. Grzegorza Jankowicza, Alicję Pałęcką, Tomasza Warczoka).

Drugi rozdział ma charakter przeglądowy, prezentuje charakterystykę obrazu włoskiej poezji współczesnej w Polsce po 1989 roku w odniesieniu do poprzednich dekad oraz jej rozwój w określonym przedziale czasowym. Ukazuje, którzy poeci „kanoniczni”, znani w kraju wyściovym pojawili się w tłumaczeniach, a także ich procentowy udział w polu. W tym rozdziale odnotowuje się także oraz obszernie opisuje opublikowane w Polsce antologie, zbiory i wybory wierszy włoskich autorów i stara się określić ich widoczność na rynku. Prezentowane zagadnienia zostają uporządkowane według zastosowanych w pracy kategoryzacji dotyczących przełożonych poetów, motywacji tłumaczy, a także typów publikacji.

Trzeci rozdział przedstawia najważniejszych agensów pola wydawniczego, mających realny wpływ na kształt tego subpola. To przede wszystkim tłumacze, których motywacje determinują wybór poetów pojawiających się w przekładzie. Najwięcej miejsca poświęcono Jarosławowi Mikołajewskiemu, głównemu tłumaczowi włoskiej poezji współczesnej. Zaprezentowano część biografii translatorskiej, związanej z tematyką pracy.

Przedstawiono także postać Pawła Krupki, innego ważnego tłumacza, prezentującego inne podejście do recepcji włoskiej poezji współczesnej. Ponadto pokrótce opisano inicjatywy literackie, w których pojawiła się włoska poezja współczesna – festiwale, wymiany literackie, nagrody literackie.

Do pracy załączono aneksy zawierające wywiady z tłumaczami oraz różnego rodzaju tabele, z których dane zostały wykorzystane w pracy nad rozprawą, a także obszerną bibliografię.

Katarzyna Misiewicz-Karpin'ska